

**Nabożeństwa w naszej parafii
Październik 2017**

01.10 niedziela	Niedziela XVII po Pięćdziesiątnicy. Święta Liturgia.	godz. 8³⁰, 10⁰⁰
04.10 środa	Zakończenie święta Podwyższenia Krzyża Pańskiego. Św. Liturgia. Akatyst za dusze zmarłych.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
07.10 sobota	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych. Wsienoszczojne Bdienije	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
08.10 niedziela	Niedziela XVIII po Pięćdziesiątnicy. Św. Sergiusza z Radoneża. Święta Liturgia.	godz. 8³⁰, 10⁰⁰
09.10 poniedziałek	Zaśnięcie św. Apostoła i Ewangelisty Jana Teologa. Święta Liturgia.	godz. 9⁰⁰
11.10 środa	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych. Akatyst do Najświętszej Bogurodzicy.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
14.10 sobota	Święto Opieki Najświętszej Bogurodzicy. Święta Liturgia. Wsienoszczojne Bdienije.	godz. 9⁰⁰ godz. 17⁰⁰
15.10 niedziela	Niedziela XIX po Pięćdziesiątnicy. Święta Liturgia.	godz. 8³⁰, 10⁰⁰
18.10 środa	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych. Akatyst za dusze zmarłych.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
19.10 czwartek	Św. Apostoła Tomasza. Święta Liturgia.	godz. 9⁰⁰
21.10 sobota	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych. Wsienoszczojne Bdienije.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
22.10 niedziela	Niedziela XX po Pięćdziesiątnicy. Św. Apostoła Jakuba Alfeusza. Święta Liturgia.	godz. 8³⁰, 10⁰⁰
25.10 środa	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych. Akatyst do Najświętszej Bogurodzicy.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
28.10 sobota	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych. Wsienoszczojne Bdienije.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
29.10 niedziela	Niedziela XXI po Pięćdziesiątnicy. Święta Liturgia.	godz. 8³⁰, 10⁰⁰
31.10 wtorek	Św. Apostoła i Ewangelisty Łukasza. Święta Liturgia.	godz. 9⁰⁰

W Naszej Parafii

Parafia Prawosławna św. Jana Klimaka w Warszawie, 1 października 2017, nr 10/103



Święto Opieki Matki Bożej



Troparion, ton 4: Dzisiaj radośnie świętujemy, pobożni ludzie, ocienieni Twoim przyjściem, Matko Boga, i patrząc na Twój przeczysty obraz z rozrzewnieniem mówimy: Otocz nas Twoją czcigodną opieką i wybaw nas z wszelkiego zła, prosząc Twego Syna, Chrystusa Boga naszego, o zbawienie dusz naszych.

Kontakion, ton 3: Dziewica z chórami świętych dzisiaj w świątyni niewidzialnie modli się za nami do Boga, aniołowie z biskupami kłaniają się, apostołowie zaś z prorokami radują się, bowiem ze względu na nas Bogurodzica modli się do Przedwiecznego Boga.

Znaczenie modlitwy za dusze zmarłych w Tradycji Kościoła prawosławnego

O początku wspominania zmarłych zaświadcza Pismo Święte. Już ze Starego Testamentu dowiadujemy się, że Izraelici prosili Boga, aby odpuścił grzechy ich zmarłym ojcom. W księdze Mądrości Syracha (7, 33) czytamy: "Miej dar łaskawy dla każdego, kto żyje, nawet umarłym nie odmawiaj oznak przywiązania".

My wszyscy - żywi i umarli - stanowimy "Ciało Chrystusa, a wszyscy z osobna – jesteśmy Jego członkami" (1 Kor 12, 27). Obowiązkiem każdego chrześcijanina jest zanoszenie do Stwórcy modlitw tak za żywych jak i za zmarłych. Apostoł Paweł pouczał swego ucznia Tymoteusza: "Zalecam więc przede wszystkim, by prośby, modlitwy, wspólne błagania, dziękczynienia odprawiane były za wszystkich ludzi. (...) Jest to bowiem rzecz dobra i miła w oczach Zbawiciela naszego, Boga, który pragnie, by wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy (1 Tm 2: 1,3). W dziejach Ojców Kościoła odnajdujemy mnóstwo przykładów jak zbawienna i potrzebna jest modlitwa za żywych i umarłych, aby osiągnęli życie wieczne i uniknęli wiecznej śmierci".

Podczas każdej św. Liturgii podajemy *pomiannik* lub wypisane na oddzielnych karteczkach imiona żywych i zmarłych, aby kapłan wspominał je podczas *proskomidii*. Wspominając zmarłych w naszych modlitwach jesteśmy uczestnikami chwały pomiędzy Kościołem Wojującym i Triumfującym. Miłość chrześcijańska zawsze powinna pozostawać silna i niezmienna również po naszej śmierci (por. 1 Kor 13,8). Można nawet powiedzieć, iż po śmierci bliskiego nam człowieka, miłość do niego pogłębia się i jest bardziej szczerą, o ile jesteśmy skłonni puścić w niepamięć ludzkie słabości i wady.

Kościół od początku ustanowił specjalne modlitwy za zmarłych i określił dni ich wspominania. Według św. Jana Złotoustego, wspominanie zmarłych podczas Liturgii świętej znane jest od najdawniejszych czasów. Rzeczywiście, gdyż zostało ustanowione przez św. Apostołów. Tertulian (II w.) wspomina szczególnie w księdze: „o wieńcu” o liturgiach odprawianych za zmarłych. Święty męczennik Cyprian, biskup Kartaginy (250 r.), w swoim "Liście 37" informuje nas, że chrześcijanie uważali za swój podstawowy obowiązek składać ofiary i wznosić modlitwy za męczenników. Arnobiusz Starszy w swojej pracy "Przeciw poganom" (ok. 305 r.) wspomina o tym, że chrześcijanie włączali do swoich nabożeństw modlitwy o pokój duszy i zbawienie zmarłych.

Święty Jan Złotousty, mówiąc o modlitwach za zmarłych, które odprawia duchowny i które wnoszą wierni tuż po poświęceniu Przenajświętszych Darów, zauważa, że to wielki zaszczyt, aby wspomniane było wtedy twoje imię. Gdy król siedzi na tronie i ktoś prosi go o cokolwiek, to może on to ofiarować. Proszący uzyskuje coś korzystnego dla siebie. Lecz gdy król wstaje, aby odejść, wtedy ktokolwiek cokolwiek powiedziałby, wszystko okaże się daremne. Tak jest również podczas św. Liturgii. Dopóki Przenajświętsze Sakramenty, to znaczy Sam Chrystus Król, przebywają na św. *Prestole* (Ołtarzu), to wszyscy "dostępujemy wielkiego zaszczytu wspominania". W tym czasie ogłaszana jest bowiem i wyznawana przez wszystkich wiernych "Strasna Tajemnica, że za cały świat oddał Siebie (przyniósł Siebie w ofierze) Bóg" (por. 1 Kor 11,26). Podczas tego wielkiego cudu Wojująca Kościół przypomina Bogu o grzesznikach i prosi o spokój dla ich dusz, "by odwiedzała ich światłość Jego oblicza".

Oprócz modlitw za zmarłych, wznoszonych do Boga w czasie nabożeństw, Kościół ustanowiła odrębne dni poświęcone ich wspominaniu. Są nimi trzeci dzień po śmierci bliskiej nam osoby - gwoli Pana Jezusa "zmarłychwstałego trzeciego dnia". Zalecają również odprawiać panichidę dziewiątego dnia, a także czterdziestego dnia po śmierci, według dawnego zwyczaju. W taki sposób naród izraelski opłakiwał wielkiego Mojżesza. Oprócz tego powinny być odprawiane coroczne panichidy poświęcone pamięci zmarłego. Ustanowione zostały panichidy dwukrotnie w ciągu roku: w sobotę mięsopustną i w sobotę przed wielkim świętem Pięćdziesiątnicy. W sobotę przed Niedzielą Mięsopustną wznosi się modlitwę za wszystkich, którzy spoczęli w Bogu. Zwyczaj ten był wprowadzony przez świętobliwych Ojców w czasach pierwszych chrześcijan, ku pamięci tych, których "dosięgła przedwczesna śmierć" w obcych stronach z dala od bliskich, na morzu, w przepaściach i niedostępnych górach, tych, co zmarli z głodu lub od chorób zakaźnych, czy też padli na polu walki, spłonęli w ogniu, zamazli lub zginęli podczas klęsk żywiołowych. Ludzie ci mogli nie otrzymać "od Cerkwi łask płynących z ustalonych psalmów i modlitw". Toteż ta powszechna panichida daje możliwość, by pomodlić się za nich i za wszystkich, "w jakimkolwiek kraju znaleźliby swój grób".

Zanosząc nasze żarliwe modlitwy Bogu za zmarłych podczas nabożeństw oraz modlitw indywidualnych, pokładamy nadzieję i wierzymy w Jego miłość do ludzi i litość wobec nich, w Jego miłosierdzie i dobroć. Do tego zachęca nas św. Apostoł Jan i Ewangelia słowami: A to jest ufność, jaką w Nim pokładamy, że On wysłuchuje nas, jeśli tylko prosimy zgodnie z Jego wolą. A jeśli wiemy, że wysłuchuje nas, o cokolwiek prosimy, to wiemy również, że od Niego mamy to, o co prosiliśmy (1 J 5,14-15). Święty Symeon z Tesalonik, idąc śladem apostoelskiej tradycji, pisze, że nie ma dla zmarłego nic bardziej korzystnego i sprzyjającego w "radości, oświeceniu i zjednoczeniu z Bogiem", niż Najświętsza Krew Pana, przelana za nas niegodnych oraz Najświętsze Jego Ciało, które cierpiało za nas na Krzyżu. Dlatego nie możemy lekceważyć panichidy. Szczególnie zaś powinniśmy wspominać zmarłych podczas Największej Ofiary, która dana została nam w tym celu.

Każdy, kto modli się, trudzi się i walczy o zbawienie innego, przynosi pożytek przede wszystkim sobie samemu. Dlatego też nie ustawajmy w naszych modlitwach za wszystkich żyjących i zmarłych, gdyż Miłosierny Bóg zna serce każdego sprawiedliwego: „Wszystko, co czyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili" (Mt 25, 40).

Modlitwa eucharystyczna jednoczy cały Boży Święty Kościół, w którym wszyscy jego członkowie, zarówno żywi jak i umarli, należą do jednego duchowego ciała – mistycznego ciała Chrystusa. Wspólna modlitwa oraz wspomnienie imion naszych zmarłych braci i siostr podczas Bezkrwawej Ofiary Świętej Liturgii są niezbędne ich duszom i jak mówi św. Jan Damasceński: „Daj Bóg, aby żadne z tych imion nie zostało niewysławione albo zapomniane”.

Cyt. za: www.lubin.cerkiew.pl